

EDITORIAL

A les passades eleccions sindicals l'STEI s'ha consolidat com a força majoritària tot ampliant la seva representació entre el professorat de l'ensenyament públic de les Illes. També entre el personal docent de la UIB. Aquesta consolidació de l'STEI té la seva continuació en el sector de privada, tota vegada que els resultats que es van obtenint en l'actual procés electoral a l'ensenyament privat i concertat ens confirmen, també de bell nou, com a majoritaris en aquest sector (el procés d'eleccions continua fins el 31 de maig).

L'STEI agraeix a tots els treballadors i treballadores de l'ensenyament la confiança dipositada i els demana la seva participació en el procés d'assumpció de competències educatives i en l'aplicació de la Reforma, amb un projecte d'escola de qualitat, adaptat als nostres trets culturals i lingüístics per renovar les estructures actuals i que ens retorni la il·lusió i revaloritzi la funció docent davant el conjunt de la societat.

Al llarg de les darreres setmanes hem demanat el vostre vot; però ni n'hi ha prou amb això. Les eleccions sindicals no serviran per a massa si el professorat no s'anima a participar, a enfortir els sindicats.

A nivell confederal, les passades eleccions han suposat també un augment de representació molt considerable. La Confederació d'STEs ha passat dels 263 delegats/des als 312. És la força sindical i progressista que ha incrementat més significativament la seva presència. Som la primera força sindical al País Valencià, Canàries, Astúries, Cantàbria, la Rioja,

Melilla i a les Illes. Als Països Catalans, els STEs som els que hem obtingut un increment més elevat: més 11 a Catalunya, més 7 al País Valencià i més 4 a les Illes, que fan un total de més 22. El nostre model, autònom, assembleari i nacional es constitueix així en la primera força de l'ensenyament públic: STEs, 312; USTEC (Catalunya), 32; CIG (Convergència Intersindical Gallega), 50. Al País Basc, l'STEE-EILAS –que manté una carta de relacions amb la Confederació d'STEs– és la primera força sindical amb 23 delegats a l'ensenyament públic i 14 a la universitat.

L'STEI s'ha fixat pel període 1994-98 aquestes prioritats:

- Seguir reclamant l'acceleració del procés de transferències educatives, negociat amb les organitzacions sindicals i la comunitat educativa.

- Constitució de la Mesa Sectorial d'Educació de la Comunitat Autònoma.

- Obrir la negociació autonòmica per a l'homologació retributiva dels docents amb els funcionaris de la Comunitat Autònoma.

- Descentralització del MEC: més competències a la Direcció Provincial de Balears i a les oficines delegades de Menorca i Eivissa-Formentera.

- Establir una comissió a la Direcció Provincial que compti amb representació sindical i de la Junta de Personal per a la planificació del sistema educatiu.

- Plans de reciclatge de llengua catalana dins l'horari lectiu, per tal d'aconseguir la plena normalització lingüística i cultural dels centres.

- Negociació i coneixement del Mapa Escolar de les Illes.

- Desplegament de l'art. 35 de la LODE: Creació dels Consells Escolars Municipals i Territorials.

Les reivindicacions dels treballadors i treballadores de l'ensenyament privat segueixen essent bàsicament:

- El conveni únic per a tots els nivells i sectors, i que sigui, a més a més, autonòmic.

- L'homologació real amb els companys d'ensenyament estatal, tant pel que fa a l'analogia retributiva com a la resta de condicions laborals (ràtios, horaris, vacances, formació, etc.)

- La democratització real dels centres.

- Que l'Administració faci complir la normativa vigent (LODE, LOGSE)

- Manteniment de l'ocupació.

A nivell confederal, els STEs reclamen la negociació global de l'aplicació de la LOGSE que contempli aspectes tan substancials com: Mapa Escolar; Política de Personal negociada, no imposada; Cicle 12-14, Decret de Formació Professional; renegociació del Sistema Retributiu; Formació del Professorat, etc.

No esgotam amb aquestes línies el seguit de plantejaments reivindicatius. Cal entendre que la participació és l'eina necessària per intentar aconseguir avanços en el sistema educatiu públic, de qualitat i adaptat als nostres trets culturals i lingüístics que propugnam. Recordem, al capdavant, que un sindicat no són unes sigles, un logotip, sinó l'esforç d'uns treballadors i unes treballadores que lluiten per aconseguir llurs reivindicacions. □